

MIGRACE

HLAVNÍ CÍLE – praktické i teoretické:

- Humanizace migrantů, již zmíněné spojení migrace s reálnými osudy a lidmi. Migrace není nějaká bezejmenná masová hrozba, ale jev, který tu byl od pradávna a týkal se konkrétních lidí.
- Práce s kontroverzními tématy sice znervózňuje, vzbuzuje silné emoce a nedává jasné odpovědi, často také rozděluje společnost na dva tábory, je však nezbytnou součástí demokratického procesu. Napomáhá rozvíjet u mladých lidí různé kompetence potřebné k aktivnímu občanství a k zvýšení tolerance ve společnosti. (interkulturní senzitivita a tolerance, férová komunikace během diskuzí, nenásilné řešení konfliktů, solidarita, spolupráce a spolutvoření, otevřenost, obecně podpora osobního rozvoje a dobrá příprava na život 😊)
- Upozornit na to, odkud přichází mýty, fámy, zkreslené informace, díky kterým si lidé utvářejí předsudky, co naopak je zamlčováno a proč? Jaký je zdroj dezinformací! Je důležité mít vlastní zkušenost, utvořit si svůj obrázek a názor! – (tzv. mediální gramotnost)
- Důraz na rozvoj kritického uvažování a utváření nezávislého názoru, který jedinec dokáže hledat napříč názorovým a hodnotovým spektrem (zmíněno již v minulém bodě)

PŘEHLED JEDNOTLIVÝCH AKTIVIT

Název aktivity	Časová dotace	Pomůcky
Uvedení programu, spolku a lektorů	2 min	psací potřeby na tabuli
Pravidla	3 min	psací potřeby na tabuli
Ruce	3 min	žádné
Ukázka filmu	2 min	Notebook či flash disk, projektor
Asociace	10 min	žádné
Jména žáků a mapa původů	15 min	Štítky na jména, fixy, mapa světa a ČR, barevná lepidlo
Příběhy migrantů	15 min	Příběhy migrantů vytištěné na papírech, psací potřeby na tabuli
Motivační video k aktivitě „Kufr“	5 min	Notebook či flash disk, projektor
„Kufr“	30min	2 „kufry“, nastříhané papírky, kam si žáci napíší 5 věcí, které si berou s sebou, psací potřeby

Závěrečná diskuze	10 min	žádné
Zpětná vazba	Zbytek hodiny	žádné

POPIS JEDNOTLIVÝCH AKTIVIT

UVEDENÍ PROGRAMU, SPOLKU A PŘEDSTAVENÍ LEKTORŮ

CÍL: Uvedení programu, spolku a představení lektorů

Odkazy: <https://www.facebook.com/metaculture.cz>, <http://metaculture.cz/>,

POMŮCKY: psací potřeby na tabuli

ČAS: 2min

PRŮBĚH: Důležitá část, i když často opomíjená, je představení vzdělávacích programů. Žáky seznámíme jednoduchým způsobem s hlavním cílem programu a jeho obsahem. Nedílnou součástí je představení vlastní osoby a vysílající organizace. ☺ (v případě externích vyučujících)

.PRAVIDLA

CÍL:

- Uvědomit si důležitosti základních pravidel během programu sloužících k vzájemnému respektování a hladšímu průběhu celé aktivity.

POMŮCKY: tabule či flipchart, psací potřeby

ČAS: 5 min

PRŮBĚH: Žáky seznámíme se základními pravidly, které při jejich dodržování poslouží jako nástroj ulehčující průběh programu a zajišťující vzájemný respekt.

1. **Stop** - Mám právo se nezúčastnit aktivity, pokud mi to z jakéhokoliv důvodu není příjemné.
2. **Nevynáším** - Pro zachování důvěry je důležité nevynášet ven informace získané během besedy o svých spolužácích. Můžeme mluvit o svých pocitech a zážitcích, ale není dobré mluvit o citlivých věcech, s kterými se nám svěřil během besedy náš spolužák.
3. **Mluví vždy jen jeden** - Respektujme to, že mluví pouze jeden člověk. Neskáče do řeči, necháváme domluvit ostatní a až poté hovoříme.
4. **Kruh** - „Jsme si rovni, jako rytíři u kulatého stolu“, všichni se tudíž vzájemně respektujeme, nepovyšujeme se nad ostatními, ale ani nemějme pocit, že náš názor nemá takovou váhu, jako názor spolužáků či lektorů.

RUCE

CÍL: zjišťování, jak jsou žáci naladěni (fyzicky i psychicky)

POMŮCKY: žádné ☺

ČAS: 3min

PRŮBĚH: Požádáme žáky, aby pomocí rukou ukázali, jak se cítí po fyzické stránce a následně po stránce psychické. Výška rukou nám symbolizuje míru fyzické či duševní ne/pohody.

PUŠTĚNÍ UKÁZKY FILMU BLÍZKÝ VÝCHOD, DALEKÝ ZÁPAD

Odkaz:

<https://www.youtube.com/watch?v=Ac7bu6LCg4w>

ASOCIACE

CÍL: Otevření tématu pomocí našich asociací, které máme kdesi hluboko v sobě uložené. Cílem aktivity není asociace hodnotit ani společně analyzovat, ale pouze „nakousnout“ téma a nechat v žácích pracovat.

POMŮCKY: žádné ☺

ČAS: 5-10 min

PRŮBĚH: V kolečku, tak jak sedím, každý doplní větu: „Když se řekne migrace, napadá mě...”

JMÉNA ŽÁKŮ A MAPA PŮVODŮ

CÍL: uvědomit si, zda víme či nevíme, odkud pochází naše rodina; dále si pojmenovat důvody migrace v jejich rodinách (jako válka, peníze, práce, láska k ženě, studium apod.), snaha vzbudit zájem u žáků, aby se o tomto tématu doma více bavili.

POMŮCKY: štítky na jména, fixy, mapa světa a ČR, barevná lepitka

ČAS: 20 min

PRŮBĚH: Všichni se představíme, napíšeme si jména na štítky, abychom se mohli oslovovat a řekneme si, odkud pochází naše rodina. Místa, odkud pochází, zvýrazní na mapě označeným lepitkem. Následuje otázka: „*Proč jsme asi tuto aktivitu zařadili?*“ - cílem uvědomění si, že migrace se týká nás všech a není to v žádném případě nová záležitost. otázka "*Proč máme z migrace strach?*" "*V čem je to nyní jiné než dříve?*" - krátce se dotkneme médií a pocitu, že se vše děje hned u nás (aneb syndrom Vietnamu a "války v obýváku")

PŘÍBĚHY MIGRANTŮ

Varianta A

CÍL: Vcítění se do jedince, který musí opustit zemi a odejít do emigrace. Poznání důvodů emigrace, které často nejsou jednoznačné.

POMŮCKY: vytištěné papíry s textem, papírky, psací potřeby.

ČAS: 20 min

PRŮBĚH: V menším a vyspělejším kolektivu rozdáme do skupinek příběhy migrantů (chlapec z Eritrei, který emigroval z důvodu "nekonečné vojny"; chlapec z Nigérie, který emigroval z důvodu hrozby smrti kvůli svému homosexuálnímu vztahu; Malalai z Pákistánu; David, co emigroval do Austrálie v rámci svého

životního stylu,...aj.) Skupiny si příběhy přečtou a následně o nich povídají ostatním (na mapě ukazují odkud kam migrovali, proč a co dělají nyní, pojmenují typ migrace (ekonomický důvod, politický, lifestyle apod.), ve chvíli, kdy povídají, promítáme na plátno fotografii daného člověka (u některých pouze ilustrační foto, ne pravá identita);

Varianta B

CÍL: Vcítění se do jedince, který musí opustit zemi a odejít do emigrace. Poznání důvodů emigrace, které často nejsou jednoznačné.

POMŮCKY: připravený text s příběhy ke čtení, mapa světa

ČAS: 15 min

PRŮBĚH: Příběhy říkáme my (nečteme, abychom žáky vtáhli do příběhu naší interpretací), žáci všichni dohromady ukazují místa na mapě a odpovídají na otázky výše uvedené

Z praxe lektorů: Lektori většinou volí variantu B. Důvod pro zvolení varianty B je časový pres, neb varianta A je časově náročnější, dále u varianty A často dochází k neschopnosti žáků se navzájem poslouchat, varianta B se ukazuje jako nosnější, i když je statictější a frontálnější, ale lépe naplňuje cíl aktivity, tj. seznámit s konkrétními příběhy, rozlišit důvody migrace a zjistit, kde jednotlivé země či ohniska napětí leží.

MOTIVAČNÍ VIDEO K AKTIVITĚ „KUFR“

CÍL: Žáci se mohou pomocí videa setkat s reálným příběhem migranta. Poznají jeho osobní příběh a pocity, které prožívá.

POMŮCKY: notebook/flash disk (po domluvě s učiteli), vybavená třída funkčním dataprojektorem, připravené odkazy k videu.

ČAS: 5 min

PRŮBĚH: Žákům pustíme motivační video k následující aktivitě. (odkaz na video) Po zhlédnutí videa od nás následuje otázka "*Co to video ve vás vyvolalo?*" *Chcete k tomu něco říct?*" (např.: smutek, soucit, naštvanost, špína, manipulace) Přejdeme bez komentáře, jedná se pouze o ventil emocí, ale ke komentářům se vracíme v závěrečné reflexi samotné aktivity Kufr.

HRA „KUFR“

CÍL: Vžít se do situace, kdy musíme neprodleně opustit zemi. Zároveň si i uvědomit pomocí této aktivity svoje hodnoty.

POMŮCKY: 2 „kufry“, nastříhané papírky, kam si žáci napíší 5 věcí, které si berou s sebou, psací potřeby.

ČAS: 30 min (lze upravit dle celkové časové dotace)

PRŮBĚH: V následující hře si přiblížíme atmosféru života migrantů na útěku. Studenty rozdělíme do čtyř skupin, tak aby se navzájem ve skupině znali co nejméně. Každá skupina představuje jednu uprchlickou rodinu. Studenti představují děti. Otec (lektor/ka) v jednu chvíli oznámí, že musí okamžitě odjet. Úkolem každého člena skupiny je vybrat si pět předmětů, které si rozhodně chce vzít s sebou na cestu. Předměty si nakreslí na připravené kartičky a položí je na obrázek kufru. Na tento úkol mají studenti 3 minut. Dále přichází matka (lektor/ka) a sděluje dětem, že se všechny jejich věci do dvou kufrů nevejdou a více jich doma není.

Skupina tak musí snížit počet věcí, které si vezmou sebou na čtyři položky na osobu. Na další kolo mají 1 minutu. Věci, které chtějí vzít, rozdělí na dvě stejně velké hromádky a každou uloží do jednoho kufru (2x8) čili na obrázek kufru. Během odchodu se dozví od otce, s nimi jede starý strýček, a tak si musí vzít pouze jeden kufr. Skupina má 1 minutu na rozhodnutí, který kufr vezme. Pokud se nedohodnou, zůstávají oba kufry doma. Rodina jeden dlouhou cestu vlakem až na hranice země. Ve vlaku je strašně moc lidí a rodiče se strýčkem zmizí, děti je nemohou nikde najít. Na hranici již čekají celníci. Ti prohlízejí kufry, každé rodině vyhodí 2 věci, chtějí prý omezit počet věcí, které uprchlíci převáží. Věcí už ubývá, bohužel to ale nekončí. Po nějaké době dojdou s ostatními k moři s nadějí, že někde po cestě potkají ještě zbytek rodiny (U moře se našťestí všichni potkají.) Na člun, na který mají nastoupit, si však může vzít každý pouze jednu věc. Cestu přes moře přežijí, ale nebyla to sranda, byly tam ohromné vlny a přeplněný člun se málem překlopil. Jiní prý takové štěstí nemají. Po vstupu na pevninu celou rodinu odchytila cizinecká policie, která je převezla do uprchlického tábora, tam si však mohou vzít pouze (1 věc) dohromady. Vše ostatní musí zůstat na pláži. Vysvětlíme studentům, kde se ocitli a každá skupina má za úkol popřemýšlet, proč je pro ně tato věc tak důležitá. Vzájemně spolu mohou věci vyměnit či nemusí. Na výměnu mají jednu minutu. Poté shrneme v reflexi, jaké měli pocity a jak zvládali časové vypětí úkolů. (kolečko – proč tuto věc a zda by ji po skončení kolečka vyměnili)

Reflexe – Otázky k zhodnocení aktivity např.: *Co se dělo, jak ti v tom bylo? Jakým způsobem jste fungovali? Jak Ti bylo, když Vám celník vzal věci nebo když jste museli nechat celý kufr doma? A proč si myslíte, že jsme to dělali? Jak se Vám pracovalo v časovém presu? Kdo byl našťvaný a kdo si například prosadil své? Jak se žákům ve skupince spolupracovalo? Je důležité klást otevřené otázky a nechat čas na zamyšlení a odpověď. Na závěr se zeptat, proč jsme asi tuto aktivitu zařadili? Proč v cíli ☺* **Cíl reflexe** – humanizace migrantů, aby si to zažili a zjistili, že jsme v mnoha věcech stejní, máme stejné potřeby a pocity, přiblížení rozhodování se, spolupráce, majetkové hodnoty..apod.

ZÁVĚREČNÁ DISKUZE

CÍL: Uzavření tématu

POMŮCKY: žádné ☺

ČAS: 10 min

PRŮBĚH: přirozeně přejdeme do diskuse ohledně migrační krize, vracíme se k původním komentářům po motivačním videu (jako např. špína kolem cesty apod.), dále samozřejmě vysvětlíme dopad manipulace médií apod.

ZPĚTNÁ VAZBA

CÍL: Zjistit, kde máme nedostatky, slabiny a naopak, kde se nacházejí silné stránky programu i samotných lektorů. Je to tzv. zrcadlo, které nám může pomoci se v dané činnosti lépe zorientovat a případně zlepšit. Je to určitá informace nasměrovaná i vůči žákům, jak se nám s nimi pracovalo, jaký jsou dle nás jako kolektiv..apod.

POMŮCKY: žádné

ČAS: do konce časové dotace

PRŮBĚH: Na závěr proběhne vzájemná zpětná vazba, tzv. vzájemné ohodnocení, jak se nám spolupracovalo.

Terminologie zaměřená na migraci pro lektory jako pomůcka, kdyby bylo potřeba jakýkoliv termín vysvětlit.

migrate – premisťování, stěhování, přecházení, změna místa pobytu

migrant – člověk premisťující se, stěhující se, přecházející z místa na místo, měnící místo pobytu (proces)

imigrant – člověk přicházející na nové místo (národ, město..)

emigrant – člověk opouštějící své původní místo

uprchlík – člověk nucený za kritických okolností opustit (často v časové tísní) svoji zemi

azyl – povolení k pobytu poskytované cizím státním příslušníkům z politických důvodů (náboženských, rasových, etnických, z důvodu jiné sexuální orientace a jiných důvodů)

azylant – člověk, kterému byl udělen azyl (§ 2 odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu)

exil – vyhnanství, vypovězení ze země, vynucený odchod ze země (www.vyznam-slova.com)

exulant – je osoba, která nedobrovolně opustila svou vlast, pobývá v exilu a má v úmyslu se do své země vrátit, až důvody, často politické nebo

náboženské pronásledování, pominou. (uprchlík – musí opustit zemi narychlo, exulant má většinou čas na odchod, odchod je nucený, ale plánovaný) (wikipedie)

příčiny migrace – pull/push faktory → faktory, které vypuzují (pull)/faktory, které přitahují(push), (http://www.demografie.info/?cz_migrace)

ohnisko napětí – místo napětí, problému

konflikt – neshoda, rozpor, střet, střetnutí

válka – je stav organizovaného násilí mezi dvěma nebo více skupinami lidí. Násilí je ve válce použito válčícími stranami jako mocenský prostředek k prosazení politických, náboženských, ideologických, ekonomických nebo jiných cílů. Válka je opakem míru. V mezinárodní politice se jedná o extrémní nástroj prosazení cílů vojenskými prostředky a vojenskou silou. Přechodným stavem mezi vedenou válkou a mírem je příměří. (wikipedie)

cílová země – země, kam uprchlíci, imigranti směřují

imigrační a azylová politika – každý stát má vlastní pravidla týkající se přijímání cizinců. Tato pravidla (zákony) zaštiťuje pojem imigrační a azylová politika

cizinecká policie – složkou Policie České republiky, která plní úkoly související s odhalováním nelegální migrace, uplatňováním represivních opatření vůči cizincům zdržujícím se na území České republiky. (www.policie.cz)

uprchlický tábor – „Je lidově označení pro zařízení, které je zřízeno Správou uprchlických zařízení Ministerstva vnitra ČR za účelem poskytnutí přístřeší a základních služeb žadatelům o azyl. V mezinárodním měřítku je to také označení pro mnohdy statisícové stanové nebo velmi primitivní tábory zřizované v oblastech válečných konfliktů a přírodních katastrof (např. Afrika, Čečensko atd.).“ (<http://www.czechkid.cz/si1240.html>)

detenční zařízení – oficiální výraz pro uprchlický tábor, zařízení pro „zajištění“ cizinců.

příkaz k vyhoštění – státem nařízený příkaz k vyhoštění cizince.

integrace – zapojení, začlenění (cizí jedinec se musí více vynaložit se adaptovat)

inkluzie – zahrnutí, přijetí do celku (oproti integraci snaha o vzájemné splynutí)

asimilace – totální začlenění do společnosti

segregace – vyčlenění, vyloučení nějaké osoby či skupiny ze společnosti

izolace – oddělení, odloučení, osamocení (od celku, dobrovolné, nucené)

vyloučení – izolace, separace

marginalita – okrajovost (marginální – okrajový – problém, jedinec, skupina)

ghetto – dobrovolné nebo vnucené odloučení od ostatní společnosti

etnické čistky - je proces nebo politika eliminace nechtěné etnické nebo náboženské skupiny pomocí deportací, nuceného vysídlení,

masových vražd nebo hrozeb těmito činy. Cílem takové politiky je vytvořit území obývané lidmi se stejnou etnicitou, náboženstvím, kulturou a historií. (wiki)

genocida - zločin vyvražďování a vyhlazování příslušníků národních, etnických, náboženských a rasových skupin (www.slovník-cizich-slov.abz.cz)

Stereotyp – jednotvárný, ustálený, navyklý vzorec chování a myšlení. (neutrální ráz, může být i pozitivní) (www.slovník-cizich-slov.abz.cz)

Předsudek – je zakořeněný úsudek či názor, který není založen na spolehlivém poznání, ale na pouhém mínění či předpokladu. Obvykle vychází z neoprávněného zobecnění nebo jiného zjednodušení zkušenosti. (převážně negativně zabarvený) (wiki)

Xenofobie – je projev chování, který spočívá v nedůvěře, odporu a nepřátelství ke všemu cizímu. Vedle lidských jedinců je pozorována i u dalších živočichů. (wiki)

Rasismus – nenávisť k lidem jiné rasy

Extremismus – krajně radikální, výstřední postoj, jednání, ideologie či skupiny mimo hlavní proud společnosti, kterým je připisováno porušování či neuznávání základních etických, právních a jiných důležitých společenských norem. Je spojováno zejména s verbální nebo fyzickou agresivitou, násilím nebo hrozbou násilí, sociální demagogií, motivované zejména rasovou, národnostní, náboženskou, třídní nebo jinou sociální nenávisť. (wiki)

Terorismus – Terorismus je plánované, promyšlené a politicky motivované násilí, zaměřené proti nezúčastněným osobám, sloužící k dosažení vytčených cílů. (www.mpcr.cz)

Fundamentalismus – je urputné lpění na základních principech. Je protikladem modernismu. Nejčastěji je užíván ve spojitosti s náboženstvím, kde označuje směry, vyžadující doslovný výklad základních textů a jejich aplikaci do života. (wiki)

Ortodoxní - odpovídající tradiční, zavedené nauce, víře (zvláště u náboženské), normám, postojům, je dodržující, jsoucí v souladu s nimi.

Konzervativní společnost – společnost lpící na tradičních původních zásadách a normách

Tolerantní společnost – otevřená společnost všem myšlenkovým proudům, náboženstvím, subkulturám, etnikům a národnostem

Multikulturní společnost – společnost skládající se z různých kultur, národností, náboženství.

Interkulturní kompetence – schopnost fungovat ve společnosti skládající se z více kultur, náboženství a národností.

Interkulturní citění (senzitivita) – Ochota připustit, že náš pohled na svět je jen jedním z mnoha a přitom nikoliv ten určující. (Hammer, Bennett a Wiseman, 2003)

Jinakost/odlišnost všeho druhu – mimo normu, standart

Homogenní společnost – stejnorodá společnost

Heterogenní společnost – různorodá společnost

Příloha č.1- (K aktivitě č.8)

Příklady příběhů:

[Příběh 15ti-leté Pakistánky Malalaj, která utekla s celou rodinou v roce 2008 do UK](#)
Malalaj pochází z Pakistánu, kde je převážná většina Muslimů. M. žila ve velmi tolerantní učitelské rodině. Nikdy ji otec nebo někdo jiný z rodiny nenaznačoval, že by byla něco méněcenného než její bratři. Celá rodina ji podporovala ve vzdělání. I ona začala během dospívání velmi aktivně veřejně propagovat vzdělávání dívek. Díky tomu se jí snažili v roce 2008 někteří zlí lidé zabít. Ohromným štěstím a obětavostí lidí kolem ní, Malalaj útok přežila. Její otec se kvůli tomu rozhodl s celou rodinou utéct. Okamžitě dostal politický azyl v Británii. Od té doby dělá Malalaj po celém světě osvětu a dál pokračuje v podporování vzdělávání dívek na školách. Za svoji statečnost a snahu získala Malalaj Nobelovu cenu za mír. ☺

[Příběh 18ti-letého Eritrejce Gebre, který odešel v roce 2014 do Švédska](#)

Gebre se měl v roce 2014 dostavit k nástupu na tzv. „nekonečnou“ vojnu. V Eritrei, kde panuje těžký *diktátorský režim*, nastupují chlapci na vojnu na neurčitou dobu. Pouze vláda rozhoduje, kdy se vrátí domů, takže se někdy stává, že se muži vrátí až po 20-30ti letech. Po celou dobu musí bojovat v různých válkách a dělat ty nejhorší nucené práce, jako například kopat zákopy a pracovat v dolech. Gebre utekl před touto službou do Švédska, kde má již příbuzné. Je vyučený kuchař, jeho snem bylo otevřít si s bratrancem restauraci. Eritrejská kuchyně je obecně ve Švédsku velmi populární, a tak se mu tento sen rok po příchodu do země splnil. V současné době mají v restauraci každý den úplně narváno. ☺

[Příběh 12ti-leté Gabriely Erquez z Chile, která emigrovala v roce 1989 s rodinou do Kanady](#)

Gabriela bylo právě jedenáct, když opustila s rodinou Chile. Odjžděli v lednu 1974. Gabriela si pamatuje z té doby jak byli všichni napjatí, ozývaly se výbuchy bomb, lidé utíkat a křičeli Všichni lidé měli přísná opatření, jak se mají chovat. Jednoho dne kolem osmé večer přijel do ulice obrovský tank. Hledali Gabriely otce, nenašli ho. Dobře se ukrýval. Po několika měsících rodina opustila zemi, odletěli naštěstí i s tatínkem a dalšími lidmi vojenským letadlem. Bylo to velmi smutné, jelikož to bylo na dlouhou dobu, co viděli Chile. Cesta byla dlouhá přes horké Mexiko až do mrazivé Kanady. Tam Gabriela bydlela s rodinou v ubytovně pro imigranty v jednom pokoji s kuchyňkou, poprvé tam viděla například barevnou televizi nebo Coca-colu. Zvyknout si na Kanadu bylo velmi obtížné jak pro děti, tak pro rodiče. V roli imigrantů najednou byli úplně nuly. V Chile měla rodina barák, rodiče měli výbornou práci a tady nic. Tatínek pak z toho všeho těžce onemocněl a zemřel. To bylo to nejhorší, co mohlo rodinu potkat, zhroutil se jim svět. Už neměli najednou pro co žít. Po několika letech se situace zlepšila a rodina se dostala z nejhoršího

ven. Byla to velmi těžká zkušenost, ale nedalo se dělat nic jiného. V Chile tehdy rodina nemohla zůstat. Zabili by je, tady byli alespoň v bezpečí. Zpětně hodnotí Gabriela svoji situaci jako nevyhnutelnou a do jisté míry i pozitivně. Stezka po domovu a tátovi však stále zůstává.

Inspirováno reálným příběhem- zdroj: *Člověk v tísní - Příběhy byly upraveny z publikace McLuhan, E. (ed.): Safe Haven. The Refugee Experience of Five Families. Toronto, Multicultural Historical Society of Ontario 1995, 201–205.*

[Příběh 23mi-letého Joela z Ruska, který imigroval v roce 2010 do Izraele](#)

Joel pocházel ze vzdělané židovské rodiny. Byl vynikající student na žurnalistice (vysoké škole novinářské). Už od malička ho bavili psát různé články a nahrávat reportáže. Během vysoké školy se začal aktivně vymezovat proti vládě. Ve člancích napadal vládu a její politiky z nedodržování lidských práv. Několikrát Joelovi nějakí muži v maskách hrozili, že jestli nepřestane psát články proti vládě a jejím představitelům, zabijí ho. Do toho mu začalo více a více lidí nadávat do prašivého Žida. Ve čtvrti, kde žil už to pro něj bylo neúnosné, a tak požádal o občanství v Izraeli, kde již žila velká část jeho rodiny. Občanství po delší době dostal a mohl tak přestěhovat do vysněného *Jeruzalému*, kde věděl, že mu nehrozí okamžitá smrt. V Izraeli Joel pokračoval ve studiu a začal psát velmi populární blok pojmenovaný „Za svobodu slova“. Získal za něj významné novinářské ocenění. ☺

[Příběh 13ti-leté Věry, která o prázdninách 1968 emigrovala z Československa do Londýna](#)

Věra chodila na základní školu do pražských Vršovic. Po prázdninách měla nastoupit do 7. třídy. V srpnu 1968 nastala vojenská *okupace země (zásah proti československu)* ze strany *sovětského svazu* (nyní Rusko). Po Praze viděla Věra všude ruské vojáky s kulomety a tanky. Nad hlavou jim často přelétly vojenské stíhačky. Věřiny rodiče byli ze situace velmi nešťastní. Doufali, že Československo bude více svobodné a stal se pravý opak. Oba dva rodiče delší dobu spolupracovali s lidmi, kteří chtěli změnit zemi k demokracii, a tudíž byli politicky nevhodní. Po krátké domluvě se se rozhodli odjet natrvalo ze země. V Londýně měla rodina nějaké známé, co jim pomohli sehnat bydlení a práci. V půlce září nastoupila Věra již do školy již v Anglii. Bylo to pro ní i celou rodinu velmi těžké, nemohli se s nikým rozloučit, ale nedalo se prý nic jiného udělat. Věra tím ještě dlouho trpěla. Stýskalo se jí po babičce, kamarádkách a jejímu psovi Alíkovi. Po pár letech si Věra zvykla a nyní si již nedokáže představit žít někde jindy. Věra má v Anglii manžela a 3 děti. ☺

[Příběh Davida, který odcestoval v roce 2006 do vysněné Austrálie](#)

David vždy snil o tom, že bude žít v jiné zemi. Měl dojem, že mu to v Čechách nevyhovuje a že se zde ani pracovním tolik neuchytí. Zároveň měl i dojem, že jsou Češi málo tolerantní a mají potřebu neustále něco a někoho kritizovat nebo zesměšňovat a často někomu něco závidí. Od malička byl David zvyklý s rodinou cestovat. Dokonce i jako malý žil v Holandsku. Ve většině zemích, kde strávil David alespoň pár dnů, měl pocit, že jsou lidé milí, přátelští, tolerantní, nezávidí si a jsou přirozeně pracovití. Například v Anglii, Francii nebo ve Švýcarsku ho nadchlo, jak jsou všichni za práci krásně finančně ohodnoceni. Na střední škole strávil David dokonce celé letní prázdniny v australském Sydney. Tento zážitek ho natolik nadchnul, že se rozhodl se po maturitě do Austrálie vrátit. David nezůstal pouze u

slov a ihned po maturitě odjel natrvalo na Austrálii. Dnes již tam je 10 let a moc se mu tam líbí. Musí však přiznat, že začátky pro něj nebyly jednoduché.

[Příběh 10ti-leté Mileny, která odjela narychlo a navždy v roce 1942 vlakem z Protektorátu Čech a Moravy s dalšími dětmi do Londýna \(Wintonovi děti\) - -Lady Remoska](#)

Milena musela jednoho dne v roce 1939 opustit se svými dvěma mladšími sestřičkami svoji vlast. Byl začátek války a ona jako Židovské dítě by šla jako první do koncentračního tábora. Maminka i tatínek museli zůstat doma. Když se Milena loučila na hlavním nádraží v Praze se svými rodiči, nedoufala, že se někdy v budoucnosti shledají. Myslela si, že to je naposledy, co je vidí. Se svými dvěma mladšími sestřičkami nesedla do vlaku a vydala se s dalšími dětmi do Anglie směr nový život. Její vlak byl poslední, který dojel do Anglie. Další děti už neměly tu šanci a skončily v Terezíně. Všechny děti se dostaly do náhradních rodin, ale moc se jim po vlastních rodičích stýskalo. Milena měla to štěstí, že se jako jedna z mála se svými pravými rodiči po roce v Londýně opět shledala. V Londýně se celá rodina usadila, Milena vystudovala zdravotní školu, vzala si za manžela uznávaného architekta, který získal od královny titul, takže se z Mileny stala Lady. Celý život podporovala česko-britské vztahy a dokonce proslavila ve Velké Británii remosku českou elektrickou mísu na vaření. V Británii je dnes tak populární, že Milena dostala přezdívku Lady Remoska ☺

[Příběh 8mi-leté Si-ting, která emigrovala s celou rodinou v roce 2000 do Čech. \(Rodiče cvičili speciální čínské cvičení na podporu těla a dobré nálady a hrozil jim pracovní tábor\)](#)

Si-ting žije už 7 let v Čechách, kde její rodiče založili školu čínského cvičení. Si-ting už umí dobře česky a má tu i spoustu kamarádů. Rodiče umí česky jen trochu a tak se baví s Čechy hlavně anglicky. Pořádají různé kurzy cvičení a moc je to baví. V Číně tomu tak nebylo. Tam vše bylo velmi tvrdé a přísné. Lidé tam nemohli cestovat, chodit do divadla nebo jít na koncert. Nemohli se svobodně bavit a ani číst zajímavé knížky či mít facebook. Rodičům zakázali cvičit a všechny, co tak činili, poslali do pracovních táborů, kde museli tvrdě pracovat a většinou drsný program v táborech nepřežili. Proto se rodiče rozhodli utéct do Evropy. V Čechách měli již nějaké známé, tak utekli sem. Jsou zde velmi spokojení, sice se jim stýská po zbytku rodiny, kterou už asi nikdy neuvidí a nemůžou s nimi být v kontaktu, ale už jim alespoň nehrozí nic špatného.

[Příběh 17ti letého Baneho, který utekl v roce 2007 z Ugandy do Jihoafrické republiky kvůli své sexuální orientaci. – hrozil mu trest smrti.](#)

Bane pochází z Ugandy, země ležící na východě Afriky. Již od puberty cítil Bane, že je trochu jiný. Všichni kluci mluvili o tom, jak se jim líbí holky a jemu pořád nic, naopak si u sebe začal všimnout, že se mu spíše zamlouvají chlapci. Do jednoho se v 15-ti letech zamiloval. Báł se, že on jeho lásku nebude opětovat a za svoje city se styděl. Byl v podstatě vyvrhel společnosti. Byl jiný. Kluk, do kterého se zamiloval, si jeho náklonosti všimnul a k údivu Baneho mu vyznal lásku. Kluci spolu začali tajně chodit. Jednoho dne je v parku viděl jeden spolužák a i přesto, že se s klukem do té doby bavil, je udal. Všichni moc dobře věděli, co bude následovat. Vězení a trest

smrti. Spolužák se bál, že když je neudá a zjistí se to, také ho zavřou. Tento čin udělal ze strachu. Naštěstí to ale klukům kvůli výčitkám svědomí řekl a oni se mohli schovat. Už se však nemohli rozloučit s rodiči ani kamarády, museli okamžitě ze země. Po dlouhé extrémně obtížné cestě se dostali až do Jihoafrické republiky, kde dostali azyl. Tato země je vůči lidem jiné sexuální orientace mnohem tolerantnější. Bane s přítelem tam žijí dodnes a mají se dobře. ☺

Příběh 12ti-letých dvojčat Ráchel a Tiany, které odešly do Kanady, aby mohli jejich rodiče studovat prestižní školu v oboru Biochemie.

Ráchel a Taina jsou sestry. V Tel Avivu měly skvělou partu a úžasné prarodiče. Svoji čtvrť, kde bydlely, milovaly. S dětmi z party, měly síť několika skrýší, kde trávily krom školy většinu času. Skrýše si vytvořily ve křoví a natahaly tam vyhozený nábytek, vázy s květinami, ubrus a všechno, co tak zvaně do domácnosti patří. Kluci měli svoji skrýš a holky taky. Svoje skrýše měly děti vskutku vymazlené. Jednoho dne však holky po škole do skrýše nepřišly. Balily si věci a musely odjet někam strašně daleko za moře, Afriku a jeden velký oceán, přímo do Ameriky. Tam rodiče prý našli místo na vysoké škole. Jsou prý oba skvělí vědci a získali úžasnou možnost pracovat na vynálezu léků na rakovinu. Je to důležité pro lidstvo, protože je mnoho lidí, co trpí a někdy i umřou na tuto nemoc. Proto se musí holky rozloučit se všemi blízkými a odletět až na druhou stranu světa. Naštěstí jim rodiče slíbili, že o velkých prázdninách Izrael navštíví a opět se s kamarády a prarodiči shledají. ☺

Příloha č.2. – (K aktivitě č.10)

Video zachycující cestu uprchlíků

https://www.facebook.com/unicef/videos/10153604358289002/?autoplay_reason=all_page_organic_allowed&video_container_type=0&video_creator_product_type=2&app_id=2392950137&live_video_guests=0

Videa již z emigrace – z Německa

https://www.youtube.com/watch?v=rs9Oygii4kU&list=PLtho1EAwgSUUu_B6ohVnJ-ZcKo_NVw2Yz

<https://www.youtube.com/watch?v=zA3xl0IdLfs>

<https://www.youtube.com/watch?v=ZjZD8m-8jYo>

https://www.youtube.com/watch?v=bpfcMB9vdYE&index=3&list=PLtho1EAwgSUUu_B6ohVnJ-ZcKo_NVw2Yz

